

hvorpaa de indkaldes til Tjeneste. Jeg troer derfor, at det vil være rigtig, at man bliver staaende ved den Bestemmelse, der i saa Henseende blev vedtagen i forrige Session. — Den samme ærede Taler fremhævede den Uoverensstemmelse, der var mellem de Udtryk, som ere brugte i Lovudkastet: „fast Hjem“ og „varigt Ophold“ og meente, at disse Udtryk kunde trænge til en nøiere Definition. Man har oftere gjort Forsøg paa at definere Udtrykket „fast Hjem“, men man har hidtil maattet opgive dette Forsøg, idet man i de paagældende Tilfælde har maattet henvisse Afgjørelsen til Domstolene, saaledes som det ogsaa her vil skee. Derimod var det vistnok en Misforstaelse af den ærede Taler, naar han meente, at disse Udtryk skulde betegne det Samme. Forskjellen ligger ikke imellem „fast“ og „varigt“ — det er det samme — men mellem „Hjem“ og „Ophold“. Hjem betegner den selvstændige, den bosatte Mands Stilling, medens Ophold vel kan have en vis Varighed, men dog ikke knytter den Vedkommende fast til Stedet; man kan saaledes f. Ex. ikke i Reglen tale om, at Lyendet har fast Hjem som saadant. Jeg troer altsaa ikke, at der vil komme noget godt ud af at forsøge paa nærmere at præcisere disse Begreber. — Med Hensyn til den af den ærede Følkehingsmand for Ringkjøbing Amts Bde Valgkreds (Madsen) fremsatte Forespørgsel angaaende Forstaelsen af Udcastets § 40, navnlig med Hensyn til, hvorledes den Forkortelse, som deri er tilstaaet i Tjenesten i Forsterkningen, skal beregnes, vil jeg nødig i dette Dieblt og uden nøiere Overveielse afgive nogen aldeles bestemt og for Administrationen bindende Fortolkning. Jeg kan kun sige den ærede Taler, hvorledes jeg i dette Dieblt, uden at der har været givet mig Anledning til at overveie Sagen, forstaaer den paagældende Bestemmelse, og jeg mener da, at den er sat i Forbindelse med den nye Hærlov, samt med den ved samme indførte Forandring i Tjenestetiden i det Hele. Ligesom man jo har haft den Tante, at Bærnepligtsloven skulde være traadt i Kraft samtidig med Hærloven, saaledes maa jeg ogsaa antage, at de 6 Maanedes, hvorom

her tales, maae tænkes udtjente, efterat den nye Hærlov er traadt i Kraft, og at Bestemmelsen altsaa ikke vil kunne komme dem tilgode, der nu allerede staae i Forsterkningen. Jeg har som jagt ikke i Dieblttet nogen bestemt bindende Mening om dette Punkt, men jeg skal nærmere undersøge Sagen, og forsaavidt det skulde findes fornødent foranledige, at der bliver stillet et Endringsforslag til denne Paragraph. Hvad angaaer Udtrykket „under sædvanlige Forhold og for sin Uddannelses Skyld“, da maa jeg antage, hvad ogsaa den ærede Taler syntes at mene, at der ikke derunder kan medregnes den Tid, som senere er medgaaet til Indkaldelse til Manøvrer. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om Geistlighedens Stilling ligeoverfor Bærnepligten, forekommer det mig, at der egentlig ikke er Anledning til, hvad flere af de ærede Talere have gjort, nu paaent at stille denne Sag paa det principielle Standpunkt. Jeg kan selvfølgelig meget godt forstaae og til en vis Grad dele den Opfattelse, som siger, at de Geistlige ere Statsborgere ligesom vi Andre, og at de ikke i deres Stilling have nogen Ret til at fordre sig fritagne for at opfylde deres Bærnepligt lige med os Andre, men Sagen staaer ikke længere paa dette Standpunkt, og har heller ikke staaet derpaa, idet vi fra det Tidspunkt, da Grundloven vedtoges, have vedtaget tvende Bærnepligtslove, hvori vi ganske have fritaget Geistlige for Opfyldelsen af deres Bærnepligt. Det Samme foreslog Regeringen forrige Gang, men nu foreslaaer den at gaae bort fra dette Standpunkt, om end ikke fuldstændig, idet den mener at burde tage Hensyn til den Opinion, som efter dens Anskuelse findes hos en stor Deel af Befolkningen. Om hvorvidt dette er den største eller den mindste Deel, skal jeg ikke her disputere med Noget om, men Regeringen har den Mening, at der hos en stor Deel af Befolkningen hersker den Anskuelse, at det strider imod en Geistligs Stilling, at han undergives en menig Soldats Wilskaar under Commando og Befaling af Andre, der ganske vist i mange Henseender ikke ere stikede til at være hans Foresatte. Regeringen har den Mening, at det hos mangt et Menighedsmedlem vilde kunne virke stødende at